

Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec
Istarski Rijec

ISTARSKA RIJEĆ

Vjediak za politiku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

„Svešten rasta mlade stvar, a nesloga sre poljari.“ — Narodna poslovice.

Oglasi stoje 4 lira
za svaki kontinentalni vidnik i
svaki jednog stupca. Za više
kratkoročne izvješće daje se znanje
prema pogodbi. Plaća se
u Trstu, u redakciji. Oglasi
se dalje predlažu, a novac
upravlja. Neprimljeni se nisu
ne primaju, a nikakvi se ne
vraćaju ni u kojim slučajevima.

Na pelju dužnosti

Ovo je moje pravo!

I htjelo se, ali nas neostane, i kralj se
na nas ne raspru, i latilo se razmišljati
podstava, ne bi li nas progurali ili mase
i zemlja, ali mi smo prvo, politički
pozicioni, na pjesku, ali je tu samo, ka-
ona Zvonimira na lada, koji je razbijao
mistična, ali je postavljena na pjesku
svakim zala, i bježnja mora.

... i naravno bih bih da dadeš svoj gla-
viti, svoj glas, i pravu, koji želim da
... i naravno bih bih da dadeš svoj gla-
viti, svoj glas, i pravu, koji želim da

Ostali smo u njemu, da čuvamo uspomenu
naših predaka, našim narodom, ali njima
bilježim svoje, slavenske naravi, i milo-
voljnom domaćem jeziku, ostali smo
u njemu, da čuvamo uspomenu, jer nas Slava
daje, jer je naš gruda svetinja koja ne
smije pod čudno tuđinske pohlepe,
pravdane političkom kulturom.

A tako! A ja ti velim, ljude, da idem
glasovati, jer je to moje pravo. Za ovo
pravo, da ja i seljaci, i radnici, lipovi
družine zastupnik, prihodo se, mnogo krvi
kroz stolne, i naravno od francuske
ne daju, ali daju. Sotrolog, voditi, li
kralja Matija Gubca pogubio gospoda na
zaratnoj željeznoj stolici, i s razarom
željeznom krunom, jer gospoda nisu htjeli,
da se seljak dusevno podigne i oslobodi
nepravici sa strane bogataša i gospode.

Ova je kulturna moćnost znanstvenih, ali
ovječanska mis, ona uvijek mjeri sama
to, da doži i stupiti ope, koje može
la dohvatiti. Ona kuca da proguta njihovu
odnosnost, iz naculne svoje nezastitosti,
svoj skriva pod blagim platem naplemo-
stijih ideala. Mi treba da prozremo teske
kolonisti današnjih dana, moramo vrhatiti
novim putetičima, hoćemo li izmisliti
itavi i zivi iz pokidenskih noreže, koje nam
se namjestuju. Ali nada i vjeru ne smijemo
na izgubimo, a samopouzdanje je kripipost
i pojedina i skupine.

Iz krvi Matije Gubca te iz potoka krvi
seljake, prolivene za seljaku slobodu i
glasu, radi se naše današnje pravo da mogu
glasovati svi bez razlike, dakle i seljaci i
proletari.

Okolišanje jest znak slabobe i slaboba
se korak biljez propasti.

Zar da mi njihovi potoci, toliko pro-
gromni odvajali, danas plijemo na krvi
proletari za naše pravo; da mi zatijemo,
prodamo i pod noge bacimo sve one
krvne, što padose za pravice zupljivih ruka
za pravice negospode i neveličaka?

Ne! I što puta, ne! I kako, svoeno pravo
slobodno glasovanje vrstićemo, jer, ne
ćemo ni čim, da mi to pravo zamenimo,
ono, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Ne! I što puta, ne! I kako, svoeno pravo
slobodno glasovanje vrstićemo, jer, ne
ćemo ni čim, da mi to pravo zamenimo,
ono, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Tko te odvraća od glasovanja, zar ti nam
na sve grlo. To je moje pravo, ali kojim
odustajem! Reći protivnika, da si ti pojpo-
no osvjedočen i svjestan svoja prava. Ne
zanimi, ne zatim, to svoje pravo pred
nikim dapače zavisti glasio i jasno, da te
nepostavljati ostave. — Jer moras znati:
samo na gnjilo meso dolazi na stotine

Danas se mnogo govori o Rusiji, a kao
strijela proleto i glas, i bježnja mora.

Tko te odvraća od glasovanja, zar ti nam
na sve grlo. To je moje pravo, ali kojim
odustajem! Reći protivnika, da si ti pojpo-
no osvjedočen i svjestan svoja prava. Ne
zanimi, ne zatim, to svoje pravo pred
nikim dapače zavisti glasio i jasno, da te
nepostavljati ostave. — Jer moras znati:
samo na gnjilo meso dolazi na stotine

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Pređ nam se, onabavajemo, te da ga pogubimo,
i jest, i pogubili bismo s vremenom to
naše pravo, ne bndemo li se njime slu-
šali. A to bi bila naša sramota! Mucenici
proletari i grobovnici obrneli bi se da nas
puknu; naša djeca i unuci proklinjati bi
nas ope i djedove, ako bi oni nasom kri-
vicom izgubili narodne pravice. Ne, ne! Mi
moramo svoje i ljudske opće pravice čiste
i čitave zapustiti svojoj djeci iz ljubavi do
njih, te iz postovanja do metih narodno-
političkih mučenika.

Domaće novosti

Što se to „Piccolo“ ljuti?
Ovih dana Istarskimi se „Piccolo“ jedini-
vrstijem anglojivim člankom očešao, o naš-
njajni sastanak, „oljeno“. Nije nam na ču-
dno, što se to „Piccolo“ ljuti, jer se za-
stani, na tom sastanku kazao je g. dr. Si-
kav, nešto što je jasno kao sunce i oprav-
dano da ne može biti bolje. „Piccolo“ to
nije pravo, pa grigovara. S našim drom,
Willanom nije „Piccolo“ bio nikada zado-
voljan, pa nije ni sada. Sada još i manje.
Prigovara mu, što je reproducirao neke
riječ i Mussolini-a, riječi, koje uistinu
ljuje samo na čast Ministru predsjedniku.
Radi se, kako je poznato, o ministrovim
izjavi, da će izbori biti slobodni, da se ne
će nikomu dogoditi nikakvo nasilje, a za
slučaj, da bi se komu od naših desila ka-
kova nepravda, neka se to otmah javi
njemu, g. Mussoliniju.

„G. dr. Willan je tu izjavu obelodanio.
Ljuto je vrlo dobro. Da ju je držao za
svoje i za svoje najbliže prijatelje, imao
bi Ministar predsjednik opravdana razloga,
da se zali. On i mi bogao reći: — Ma bravo,
dr. Willan! Kad iz mojih ustiju čuješ nešto,
što nije povoljno za vaše lude, onda vi to
vjesiate na veliko zvonu, da me pred vama
omrazite, a kad nešto kazem, što i sami
priznajete, da je pravdno i u redu —
onda šutite. Dobra gente!

„I g. Ministar imao bi savim pravu. Raz-
umije li ovo „Piccolo“?
„Još jedno „Piccolo“ nam prigovara, što
su naši posl i Kim, da traže zaštite za
naše ljude. — Či je va ništa? — Ljuti
se „Piccolo“. E, carissimo „Piccolo“, nas
je već toliko puta u naše guta, da nije čudo,
što smo sada malo opražnili i skeptični. —
Medjutim na kraju članka „Piccolo“ nam
i sam daje razumjeti, da će izbori proći
mirno, da će i niko biti tvorno napadnut,
ali mi Jugoslaveni da ćemo jednako biti —
kaznjeni.

„Piccolo“ nam doduše ne kaže, u čemu
će da se sastoji ta kazna, ali je jasno, što
je on lito da kazne. On nam poručuje od
prilike ovo:
„Kad ovih izbora ne će biti ni bomba
ni revolvara ni rucinosva ulji ni palaža —
uopće nikakvog turskog nasilja, ali vi se
varate, da će vam se brojiti svaki glas, što
ga budete dali kod izbora za vašu listu.
Ne će — a u tome bit će eto vaša kazna...
Idimo, da vidimo...“

Kako stariji pevaju, mlađji tanceju.
Primamo od uzvanog istarskog rodoljuba:
— Predloženi izbori dali su i našoj djeci u
glavu. Ovih dana prolazio sam kroz jedno
naše selo i vidio mnogo mladih, ali nije čudo,
dijete, gdje se igraju. Igra im se činila malo
čudnovata, te im pristupim malo bliže. Kad su
me deca opazila, malo su se smejala. Ja ih obra-
brih veliki: „Ajde, djeco, igrajte se samo na-
prijeđ! Nego prije mi režite: kakva se to igra?“
Izbori, odgovorili jedan, što je sjedio na zid-
ici, da su samo stali. — Što si ti? — upitah
ga nato. — Ja sam predsjednik — odgovori
mi on ponosno. — Ajde, nek se bira dale, re-
koh ja i uzeh, da gledam. Odmah zatim pristu-
pih k predsjedniku, jedan mali „izbornik“
i pokazuje mi komadić novine, što je imalo da
bude legitimacija, a predsjednik: „poslo je
vrlo važno pogledati u kolektor. Franja i Jari-
na, što mi je lezao na koljenima, spremi le-
gitimaciju. Pred njim su stajale dvije limene
posude, što služe za petrolej. Iz jedne izvali
jednu glasovnicu, što im je izreкао iz „Istarske
Riječi“ i dade je „izborniku“ koji podle s njim
u bilima staciona, da glasuje. — Što si učinio?“
pita predsjednik. — Nasao sam lipovu
grančicu, pa sam je precrtao olvomkom. — A
sada? — pita dalje predsjednik. — Sad sam
niže na jednom rektur napisao broj 1. na dru-
gim 2, a na trećem — 3. — A sada? — Sa-
da sam zavijeno glasovnicu, napriše odzdo-
va s jedne pa s druge strane, pa odzdo. —
A sada? — Zaljepio sam ju.

Nato diecak izdije iz stalice i preda pred-
sjedniku zavijenu glasovnicu. Ova je po-
glada, otkne onaj komadić papira s brojem i
baci je u drugu limenu posudu. „Izbornik“ ode
— A gdje ste to naučili? upitah smiješći se.
— Čitali smo u „Istarskoj Riječi“, da su se
tako igrali i Franja i Franina...
Oće naša djeca, oće...“

Godište 1924. pozvano pod oružje dne 24.
aprila.
Od 24 aprila dalje biti će pozvani pod oruž-
je oni mladići, rođeni 1904., koji su na nova-
čenu proglašeni sposobnim za vojničku
službu.
Osim ovih vojnika, morat će se primiti i 11
člani na povremeni dopust, jer su mali pod
oružjem oboga brata, koji nije bio otpušten,
i ne će biti otpušten iz vojnista do 24 aprila.

Naši narodni kandidati

Naši narodni kandidati, kojima imamo 6.
aprila 1924. dati svoje glasove, jesu:

1. Dr. Josip Wilfan, rođja Jugoslavena u Italiji, bivši narodni poslanik i odvjetnik u Trstu.
2. Dr. E. Besednjak, predsjednik gorčkog političkog društva „Istarske Straze“ u Gorici.
3. Dr. Uliks Stanger, rođja Istarski Jugoslavena, bivši narodni poslanik i odvjetnik u Opatici.
4. Dr. Stojan Brajša, odvjetnik u Gorici.
5. A. Podgornik, agrarni inženjer u Gorici.
6. Dr. Josip Bitežnik, tajnik gorčkog političkog društva.

Opće upute

koje ne smije nitko da zaboravi
Izbornik, koji nema potvrde, da ga upisan
u izborni imenik, ne može na biralište, a ni
glasovati ne može.

Izbornik mora paziti, da dobije od pred-
sjednika komisije: listu i nepopunjenu
glasovnicu, koja ima pečat komisije, polvis
skrutinatora i na prvijaku račun napisan
broj.

„Svaki izbornik mora glasovati u kabini.“
„Svaki izbornik neka najprije precrta
znak naše stranke: Lipovu grančicu sa ru-
listom. Zatim neka napiše na crtlanu, koje
su odvojene za prelećenje glasove imena
ili brojeve trajice prvih naših kandidata.
To ne zna pisati, neka samo precrta znak
stranke.“

„Na biralište ne smije nitko da dodje sa
oružjem. Ostavi kod kuće nož, da ne bi
imao nepotrebnog zanojpetanja.“

Lipova grančica i runolist

Naš izborni znak.

Izbornici! Promotrite naš izborni znak,
koji je vrlo naslikan, i zapamtite, da mo-
rate u izbornoj čelji (kabini) s a m o ovaj
izborni znak precrtati!

Mi Slaveni smo zaključili da ćemo
dati svoje preferencije glasove prvim trim
kandidatima. Radi toga svaki naš izbornik,
zna kako je na glasovnicu precrtao naš
znak, neka na onim crtama na donjem di-
jelu u sredini glasovnice i to na onim crta-
ma, koje su ispod natpisa Voti di prei-
renza napisao ovako:

Wilfan
Besednjak
Stanger

ti još bolje neka napiše samo brojeve, po
redu, kako su kandidati u kandidatskoj
listi, t. j.:

- 1
- 2
- 3

Tko ne zna pisati, neka samo precrta
olovčkom naš znak.
Svaki izbornik nek u kabini najprije
precrta lipovu grančicu i runolist, znak
slavenske liste.

Izbornici!

Da li ste primili izborne legitimacije? Ako
niste, zatražite ih u općinskom uredu!

Izborni sastanci u Istri

- Danas se obilježavaju u Istri ovi izborni sastanci:
- U Vedicanu u 10 sati prije podne. Govori dr. Ferluga.
- U Goleu u 3 sata poslije podne. Govori dr. Ferluga.
- U Sv. Ivanu i Pavlu (kod Zebecanil) u 9 sati prije podne. Govori dr. Wilfan.
- U Sovinjaku u 10 sati prije podne. Govori dr. Stanger.
- U Sv. Martinu kod Buzeta u 3 sata prije podne. Govori dr. Stanger.
- U Ferencima kod Vižinade u 10 sati prije podne. Govori dr. Vratović.
- U Baderni u 11 sati prije podne. Govori dr. Wilfan.
- U Mitanu u 3 sata poslije podne. Govori dr. Mikuletić.

